

εννομο από τα καταστρεπτικότερα και τα πιο δυσκολοεξωλόθρευτα. Είναι ασφαλώς πολύ γνωστός σε όλους τους αγρότες μας και ιδίως στους λαχανοκηπουρούς για τις τεράστιες ζημιές που προξενεί.

Ο κρομμυδοφάγος ζει μέσα στο χώμα όπου ανοίγει στοές διάφορο βάθος και τις οποίες χρησιμοποιεί είτε για κατοικία, είτε για να γεννήσει τα αυγά του. Το άρσενον, ιδίως εδάφη δροσερά και ψιλοχωματισμένα, όπως είναι τα εδάφη των λαχανοκήπων.

Κατά το καλοκαίρι ο κρομμυδοφάγος κυκλοφορεί σε όλη την έκταση του χωραφιού ανοίγοντας στοές και καταστρέφοντας κάθε φυτό που θα συναντήσει στο διάβα του. Το χειμώνα καταφεύγει στις μόνιμες στοές που κάνει σε βάθος 30-50 πόντους και έκει περνά τον χειμώνα του. Έκει επίσης γεννά και τα αυγά του.

Η ανάπτυξη και ο βιολογικός κύκλος του κρομμυδοφάγου δεν θα μάς άπασχολήσει. Θα πούμε μόνο λίγα λόγια για την καταπολέμησή του.

Για πολλά έντομα που γεννούν τα αυγά τους μέσα στη γη σε μικρό βάθος μπορούμε με ένα όργανο να φέρουμε τα αυγά τους στην επιφάνεια όπου με την επίδραση του ήλιου ή του κρύου ή και των πτηνών καταστρέφονται. Αυτό όμως το μέτρο δεν μπορούμε να το εφαρμόσουμε για τον κρομμυδοφάγο γιατί όπως είπαμε γεννά τα αυγά του πολύ βαθειά.

Ριζική καταπολέμησις του κρομμυδοφάγου και όλων των εντόμων και μυκήτων που βρίσκονται μέσα στο χώμα γίνεται με Διθειούχο άνθρακα.

Ο Διθειούχος άνθραξ είναι υγρό το οποίο χύνεται με ειδικά όργανα, τους έγχυτήρες, μέσα στο έδαφος σε ανάλογο βάθος. Έλλειψει έγχυτήρων ανοίγουμε τρύπες με ένα παλούκι και χύνουμε μέσα το φάρμακο και κατόπιν τις σκεπάζουμε με χώμα.

Το υγρό εξατμίζεται μέσα στο έδαφος και στην ποσπάθειά του να βγεί στον ελεύθερο αέρα γεμίζει τα τριχοειδή του εδάφους και σκοτώνει κάθε έντομο ή αυγό που θα συναντήσει.

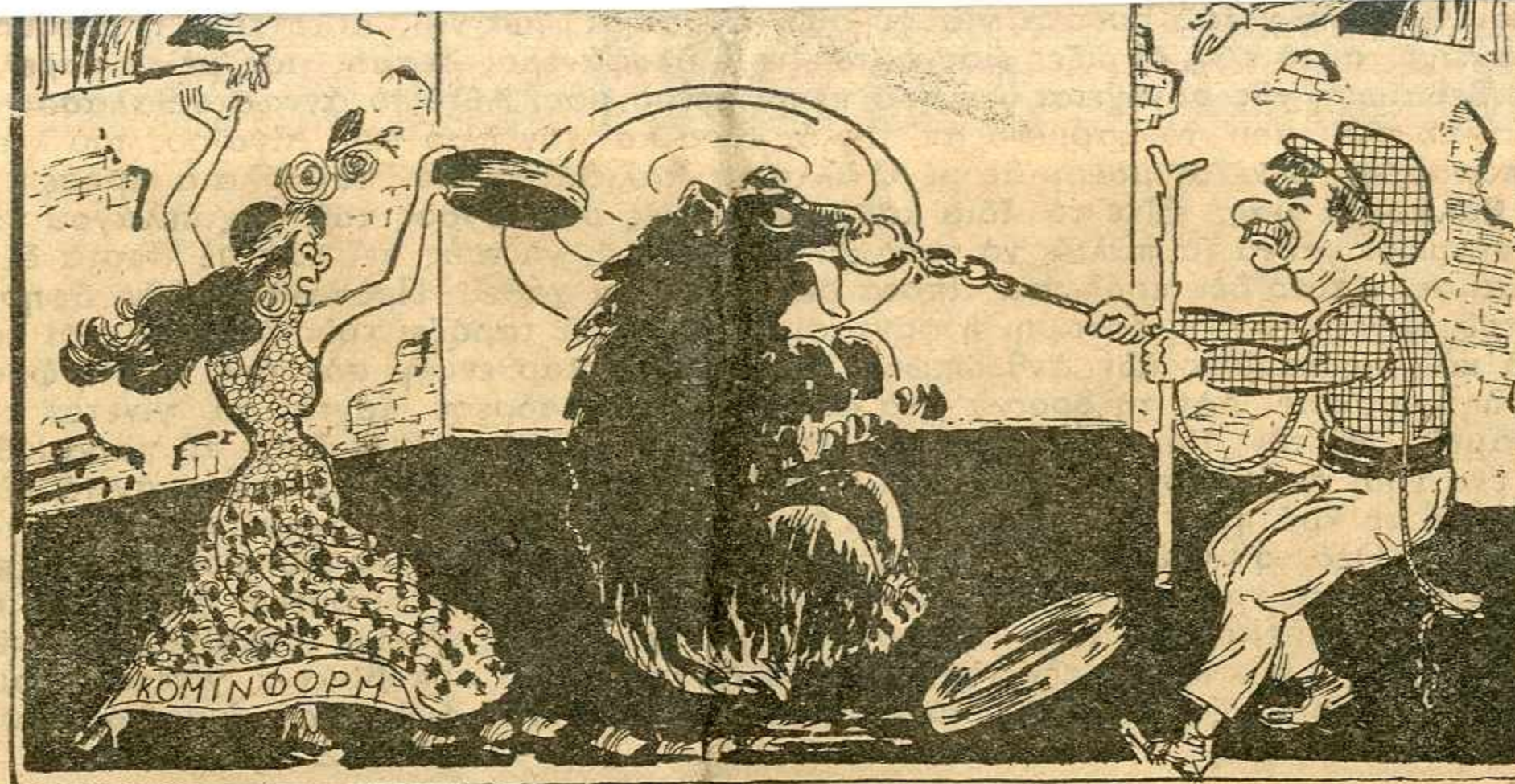
έγχυσεις Διθειούχου άνθρακος, το ποτίζουμε προηγουμένως ώστε να σχηματισθώ στην επιφάνεια ένα στρώμα βρεγμένο 4-5 πόντους για να μην εξατμισθώ άμεσα το φάρμακο. Ο τρόπος αυτός της καταπολέμησεως είναι ριζικότατος. Έπειδή όμως ο Διθειούχος άνθραξ είναι ακριβός και η χρησιμοποίησή του χρειάζεται κάποια τέχνη και ώριμες προϋποθέσεις για αυτό μπορούμε για την καταπολέμησις του κρομμυδοφάγου να χρησιμοποιήσουμε και άλλα μέσα.

Ένα απ' αυτά είναι και τα δολώματα. Προς το αυτο χρησιμοποιείται καλαμπόκι ποτισμένο σε διάλυση άρσενικού το οποίο σκορπίζεται μέσα στο χωράφι και σκεπάζεται. Όταν ο κρομμυδοφάγος φάει ένα τέτοιο καλαμπόκι ψωφά άμεσα. Χρειάζεται όμως προσοχή στην χρήση του γιατί το άρσενικό είναι ισχυρά δηλητήριο. Μετά την χρήση των δολωμάτων πρέπει ο άνθρωπος που τα χρησιμοποιήσει να πλένεται καλά με άφθονο νερό. Επίσης πρέπει να προσέχουμε μήπως από τα δολώματα αυτά φανε οι κόττες μας κ.λ.π.

Ένας πιο πρακτικός και φτηνός τρόπος καταπολέμησεως, όταν δεν υπάρχουν άλλα μέσα, είναι και ο έξης: Μέσα στο χωράφι που έχει κρομμυδοφάγους κατά τον Νοέμβριο μήνα ανοίγουμε χαντάκια προς όλες τις διευθύνσεις με βάθος και φάρδος 20-30 πόντους και το γεμίζουμε με κοπριά φρέσκια που μόλις άρχισε να άναθνη, και κατόπιν σκεπάζουμε τα χαντάκια με χώμα.

Κατά τον χειμώνα, έπειδή η κοπριά είναι ζεστή, μαζεύονται όλοι οι κρομμυδοφάγοι μέσα σε αυτήν για να ξεχειμωνιάσουν. Τον Φεβρουάριο μήνα ανοίγονται τα χαντάκια και καίουμε τους κρομμυδοφάγους με πετρέλαιο.

Γενικά, έπειδή ο κρομμυδοφάγος ζει 3-4 χρόνια για αυτό τα μέτρα αυτά της καταπολέμησεως του πρέπει να εφαρμόζονται επί σειράν έτων για να φέρουν αποτέλεσμα. Έξαιρεση αποτελεί ο Διθειούχος άνθραξ του οποίου η δράσις είναι άμεσος και ριζική.

—Έ, συντρόφισσα, μου φαίνεται πως λίγα είναι τα ψωμιά του Μάρκο.

«Ήρθε και με βρήκε στη σκηνή μου. Είχε ύφος πολύ μυστηριώδες.

—Συνάδελφε, μου λέει λαχανιαστά. Μπορείς να μου λύσεις μιά άπορία;

—Μπράβο, γιατί όχι. Έσκυψε προς το μέρος μου έμπιστευτικά:

—Δέν μου λές σε παρακαλώ, τί θα πει «θάλασσα»;

Τόν κύτταξα ξαφνιασμένος, απ' την κορφή ως τα νύχια, θέλω να πώ ίσαμε τις άκρες απ' τις άρβύλες του. Θάβαι ψόφος για κουβέντα, σκέφτηκα. «Η μπάς και τον πείραξε ή ζέστα;

—Βρέ συνάδελφε, όρεξη μου έχεις μεσημεριάτικα. Δέν αφήνεις για καμμιά άλλη ώρα τ' άστειά;

—Παρνιόν!

Τί παντόν ρε φουκαρά. Στραβομόρα έχεις να τη δεις;

Τί έχουμε όλόγυρά μας;

—Συνάδελφε, με παρεξήγησες. Δέν σε ρωτώ για τη θάλασσα που βλέπουμε.

—Άλλά; Για ποιά με ρωτάς;

Μήπως για καμμιά θάλασσα που...δέν βλέπουμε;

—Περίπου. Δηλαδή θέλω να πώ για τη θάλασσα, όχι όμως αυτή που βλέπουμε, αλλά αυτή που άκούμε.

—Αυτή που άκούμε να στάζει στους βράχους; Δέν είναι το ίδιο;

—Όχι άγαπητέ μου. Άκου

ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑΑ...

να σου τα έξηγήσω λεπτομερώς, γιατί αλλιώς δέν πρόκειται να συνεννοηθώμε. Άκου, το λοιπόν. Δέν περνάει μέρα που να μην άκούσω κοποια όμάδα συναδέλφων να προφέρει (για την κυριολεξία: να κραυγάζει) αυτή τη λέξη, και μάλιστα στις πιο διαφορετικές περιπτώσεις.

—Μήπως έχετε και καμμιά προσωπική;

—Δυστυχώς πολλές.

—Άς άκούσουμε καμμιά.

—Εύχαριστώ. Ίδου ή πρώτη. Πηγαίνω τις προάλλες για μπάνιο. Είχα πάρει κι ένα σαπούνι μαζί μου και πλενόμουννα στα ρηχά. Σε μιά στιγμή, μου γλυστράει το σαπούνι απ' τα χέρια. Σκύβω να το πιάσω, παραπατάω απ' τη φούρια μου, γλυστράω και πέφτω φαρόδης—πλατύς μέσα στο νερό. «Θάλασσαααα!» άκούω ένα πλήθος φωνές πίσω μου. Τό ότι είχα πέσει στη θάλασσα ήταν εκτός πάσης άμφιβολίας. Γιατί λοιπόν να μου τό φωνάζουν κι από πίσω μου;

—Προχώρα παρακάτω.

—Προχτές πάλι πάω και παίρνω το συσσίτιο. Μόλις όμως προχώρησα λίγο, σκοντάφτω κάπου και, δέν ξέρω πώς, γυρνάει ή καραβάνα και μου κάνει το παντελόني ταπειταρία. «Τάκανα θάλασσα», πήγα να σκεφτώ. Δέν πρόφτασα όμως: «Θάλασσααα!» άκούω να μου φωνάζουν οι όπόλοιποι της διμοιρίας, μαζί με κάτι άλλους έθελοντές, απ' τη διπλανή. Σάμπως ξνάγινε μεταβίβαση σκέψεως.

—Ν' άκούσουμε και κανένα άλλο.

Γυρίζω χτές το βράδυ απ' το φαί. Μπαίνω σε μιά σκηνή—που την πήρα για δική μου—, αφήνω την καραβάνα και τα υπόλοιπα σύνεργα. Άς ξαπλώσω λίγο, σκέφτομαι, (είμαι λίγο χουζουρλής) και καταβαίνω για τραγουδι σε λίγο. Μόλις όμως είχα ξαπλώσει νάσου και μπαίνει κάποιος στη σκηνή. «Τί κάνεις αυτού ρε συνάδελφε;», με ρωτάει.

«Ξάπλωσα να ξεκουραστώ λίγο, συνάδελφε», του λέω. «Είναι μαλακό το στρώμα σου;» με ξαναρωτάει.

«Άρκετά μαλακό», του λέω.

«Έ, άντε το λοιπόν, τράβα να ξαπλώσεις εκεί κι άσε το δικό μου ήσυχο. Τί είχε συμβεί;

«Απλούστατα είχα μπει στην διπλανή μας σκηνή.—μοιάζουν τόσο πολύ ή μιά με την άλλη. Μαζεύω τα βρεγμένα μου τα πράμματά μου δηλαδή, και τραβάω να φύγω. «Θάλασσααα!»

Άκούω και πάλι να μου φωνάζουν οι συνάδελφοι της ξένης σκηνής.

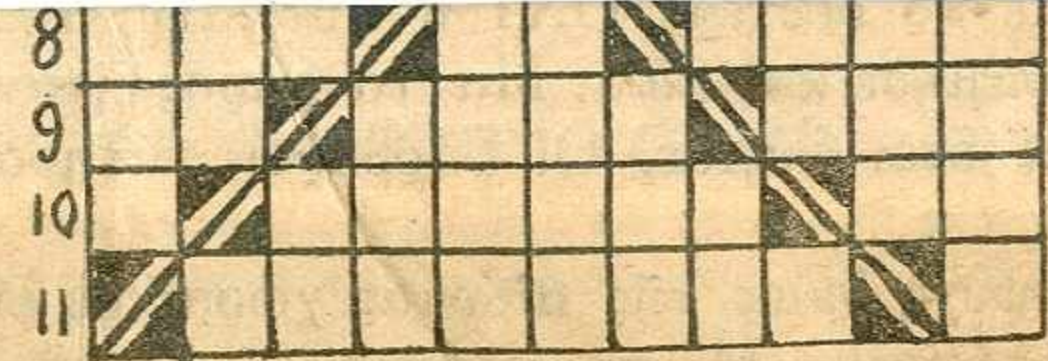
—Λοιπόν;

—Λοιπόν, ήρθα σε σās για να μου έξηγήσετε τί θα πει «θάλασσα»!

—Τί να σου πώ συνάδελφε. Ύστερα απ' τα παθήματα που μου διηγήθηκες μου φαίνεται πως είσαι πραγματικά για «θάλασσααα!»

Ο συνάδελφος μου ριξε μιά ματιά άπελπισίας, ύστερα έκανε άκανόνιστη μεταβολή κι έξαφανίστηκε, σαν να τον κατάπιε ή...θάλασσα.

ΕΛ. Ραυτόπουλος

1 Οριζοντίως χρησιμεύει ως κινητήριος δύναμις. Φωνικό όργανο (γενική).

2 Έπίρημα άριθμητικόν. Ό ρεκτικόν.

3 Δική μου (στην Ίταλική). Μουσική Νόττα. Τελευταία λέξις ενός τηλεγραφήματος.

4 Άναφορική άντωνυμία. Ηθοποιός. Πρόθεσις.

5 Χαϊδευτικόν Άνδρικόν Όνομα. Άναφορική άντωνυμία.

6 Πρόθεσις και άρθρον. Μονάς Ιππικου.

7 Καλλοπιστικόν προπέτασμα των Παραθύρων. Άδικία.

8 Τρυφερά φυτά ΚΑ-πρόθεσις Τό έκτελεστικόν μέρος στρατιωτικού Παραγγέλματος. Κλείνει τρύπα βαρελιου. Σκόρος.

9 Γεώμηλον. έξ.

10 Χαϊδευτικό γυναικειό όνομα. Όχι άνισα.

11 Καθέτως.

1 Ότι και το ένα οριζοντίως. Σιδηρόδρομοι Πελοποννήσου

2 Ότι και το δύο οριζοντίως. Συνήθως λέξις που αναφέρεται στα τηλεγραφήματα.

3 Ότι και το τρία οριζοντίως. Σκεπασμένη όδός. Ρυζαντινή Νόττα.

4 Ότι και το τέσσαρα οριζοντίως. Άναψυκτικές λεμονάδες ξένο. Πρακτορείο γνωστό για την Άνθελληνικήν ειδοιογραφίαν του.

5 Ότι και το έξ οριζοντίως. Πρόθεσις.

6 Άστυκόν Κράτος. την χρησιμοποιούν τον χειμώνα οι ποιμένες.

7 ΚΑ. βιομηχανική περιοχή της Γερμανίας. Άλογο.

8 ΑΛΣ. Μαγιό Άναφορική άντωνυμία.

9 Όπτικόν όργανο. Προσωπική άντωνυμία.

10 Χωρίς τόνο. Θεός του Πελέμου.

11 Έπάνω εκεί (στη Δημοτική). Πόλις.

Στρατιώτες

Γεώργιος Α. Πετμεζάς

Δημήτριος Γ. Χρονόπουλος

4ος Λόχος

ΑΠΕΙΛΕΣ

«Άκουσε φίλε Ζαχαρή—θά σου τα πώ όλα σερί

μιά και κολλάς γραμμή κορδόνι κι έβαλες πείσμα και στανιό

κι' όλο για μόδες μου μιλάς και μούγγινες σωστός μπελάς

μ' αυτό το κρινολίνο!

Σου είπα όλες οι μοντέν φορούν τις φούστες τις μοντέρν

νιού λούκ—σαν κρινολίνο, γι' αυτό κι' έγω πιά δέν μπορώ

κοντή φουστίτσα να φορώ απ' τον καιρό... εκείνο!

Για τούτο λάβε τα σταθμά γιατί πηγαίνω... στη μαμά!!

Άννιώ (Διά το πιστόν: ΛΥΝΕ)

ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΗ

Για κοιτάξε καλά Άννιώ πās λάο—λάο με στανιό

Όθέλλος για να γίνω κι' όλο για μόδες μου μιλάς

και μούγγινες σωστός μπελάς μ' αυτό το κρινολίνο!

Ξέρεις ποτέ ο Ζαχαρή—σε θηλυκό να μη μπορεί μαθήματα να κάνει;

Ρώτησε λέω τη Νανά ποδταν στού Μάρκου να βουνά

κι' αυτό μόνο... σου φτάνει!

ΖΑΧΑΡΙΑΣ (Διά το πιστόν: ΛΥΝΕ)

Ο ΗΡΩΪΚΟΣ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ ΜΗΛΕΩΝ

Πρός τον Εισαγγελέα Βόλου κ. Διον. Καθεαίνην απεστάλη το κάτωθι τηλεγράφημα του κ. Διοικητού του Στρατιωτικού τμήματος Μηλεών.

«Κατά χθεσινήν επίθεσιν ληστοσυμοριτών κατά Μηλεών ειρηνοδικής Μηλεών Χατζηκοκολάκης Μιχαήλ, αιτήσας όπλον έπολέμησε επί 8 ώρας παρά τόν πλευρόν των στρατιωτών επίδειξας θάρρους άξιοθαύμαστον.

Η ενέργεια αύτη του ειρηνοδίκου, έκτός του ένθουσιασμού που έδημιούργησε μεταξύ των Όπλιτών, κατέδειξε και τήν άνωτερότητα, τά πατριωτικά του αίτήματα και τήν πλήρη συνείδησιν των υποχρεώσεων του, τιμώντος τόν καθ' όλα έξιον Δικαστικόν Σώμα.

Παρακαλώ ευσθεβώς όπως άποδοθή ήθικη άμοιβή εις τόν άγνόν τούτο τέκνον τής Ελλάδος και του Δικαστικού Σώματος».

Είς άπάντησιν δ κ. Εισαγγελέος απέστειλε προς τόν ειρηνοδικήν Μηλεών κ. Μιχαήλ Χατζηκοκολάκη, τόν κάτωθι τηλεγράφημα.

«Δι' επίδειχθεισαν παρ' ύμών ύπέροχον και ήρωϊκήν συμπεριφοράν και ένεργόν ένοπλον συμμετοχήν σας προς άπόκρουσιν έγκληματικής επίθεσεως ληστοσυμοριτών κατά Μηλεών, αίσθανόμεθα όλοι ύπερηφάνειαν και είμεθα εύτυχείς, διότι έφάνητε άξιος παραδόσεων δικαστικού Σώματος, ύπερ' έτιμής σας».

Δράζομαι δέ τής εύκαιρίας ίνα εκφράσω εις ύμās, ως έμεσος προϊσόμενος σας τήν άπόλυτον ίκανοποίησιν και εύαρέσκείαν μου διά τήν πίστην έκπλήρωσιν των καθόντων σας ως έλληνας και δικαστού ήτις είναι άξια παντός έπαίνου.

Εισαγγελέος Βόλου
KATEBAINHΣ

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ

Σήμερα είναι μιá ξεχωριστή μέρα για τόν Τάγμα μας. Γιορτάζει ό λεβέντης του, ό αναμορφωτής του, τόν καμάρι του:

Ό Λοχαγός Παναγιώτης Σκαλούμπακας.

Είναι ελάχιστα ό,τι κι' άν πει κανένας για τόν άνθρωπο αυτό. Τύπος άνήσυχος, με γεμάτο τόν είναι του γαλάζιο χρώμα. Χιλιάδες Έλληνόπουλα θά ψιθυρίζουν μ' εύγνωμοσύνη τόνόμα του. Στάθηκε πατέρας στοργικός, άδελφός συνετός και συμβουλάτορας.

Τά πόνεσε τά παιδιά αυτά, συγκινήθηκε απ' τήν κατάντια τους. Μά περισσότερο πονούσε τήν Ελλάδα μας. Σκέφθηκε ότι πρέπει να ξαναγυρίσουν στην άγκαλιά της που τής τά πήρε μιá κακή εποχή ό αίσχυρος κομμουνισμός.

Δούλεψε, δούλεψε πολύ, άφάνταστα πολύ. Τό χάραμα τόν εύρισκε στο γραφείο του σκυμμένο επάνω σε χαρτιά. Έπαιρνε τούς στρατιώτες και συζητούσε μαζί τους ώρες, ώρες πολλές.

Και να σε μιá στιγμή

άρχίζουν οι κόποι του να καρποφορούν. Τά πρώτα έθνικά στελέχη δημιουργούνται και αρχίζει τόν Τάγμα να βρίσκει τόν Έλληνικό του δρόμο και ν' ανταποκρίνεται στους πόθους και τις προσδοκίες του Λοχαγού Σκαλούμπακα.

Και σε μιá στιγμή τόν 3ο Τάγμα αντιπροσωπεύονταν στις έπιχειρήσεις από τόν 37ο Λόχο κομμάντος. Αντιπροσωπεύονταν στις διάφορες στρατιωτικές ύπηρεσίες και στις έμπιστευτικώτερες θέσεις από στρατιώτες του.

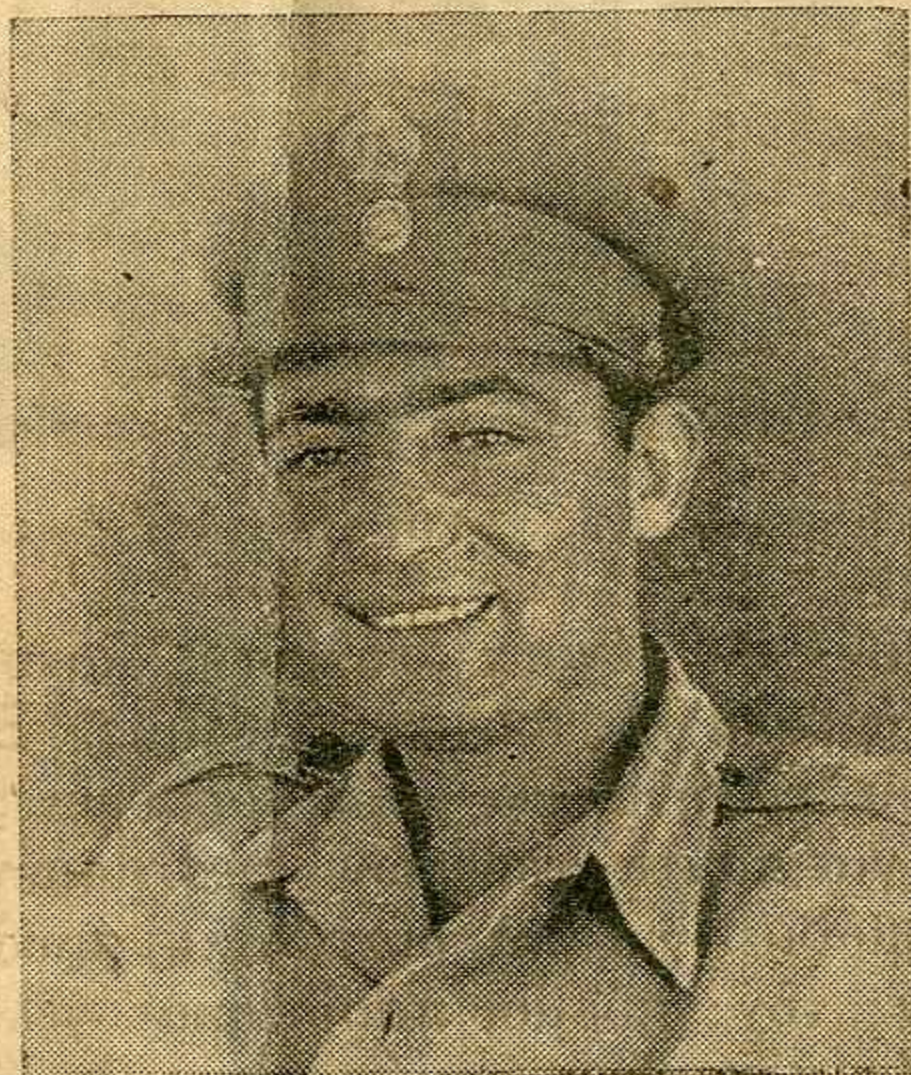
Παντού μιλούσαν για τόν 3ο Τάγμα. Και πραγ-

ματικά έτσι έπρεπε να γίνεται. Αυτό που δημιουργήθηκε εκεί μέσα δεν ήταν κάτι τόν συνηθισμένο, κάτι που γίνεται συχνά. Όχι, ήταν μιá ύπεροχη πρόσπάθεια που έφτασε σε άϊσιο τέλος γιατί τήν καθοδηγούσε ή άπέραντη πίστη στην Ελλάδα.

Αυτή είναι σε γενικές γραμμές ή δράση του Διοικητού μας Λοχαγού Παναγιώτη Σκαλούμπακα.

Με τήν εύκαιρία τής γιορτής του εύχόμαστε χρόνια πολλά, για να συνεχίση τόν ύπεροχο έργο που έχει αρχινημένο από καιρό.

ΜΑΚ. ΔΟΥΓ.

Φιλολογικά περιδώρα

Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Δέν έχω ιδεί πού εύτυχημένη νεκρή μορφή στην τέχνη, όσο τήν Κοίμηση τής Θεοτόκου στις βυζαντινές άγιογραφίες. Συνήθως τά λείψανα των νεκρών κι' όταν ακόμα γίνονται τέχνη μάς ύποβάλλουν έντονα τόν πόνο τού θανάτου, τήν αγωνία τού άγνωστου, τή θλίψη τού χωρισμού. Σπάνιες φορές μάς μεταδίνουν τόν θορίαβο τού μάστιχα μιás ιδέας. Πάντα όμως ό τέτοιος θορίαβος είναι ανακατεμένος με μεγάλη τραγική δόση — απ' τά γλυκά γέιλη ξεγύναται τόν ποτήρι τού πόνου.

Στήν Κοίμηση τής Θεοτόκου, όπως ή τήν όραματιστήκε ό παλιός Έλληνας τεχνίτης, ό βυζαντινός — που φυσικά δέν εξέφρασε τίποτ' άλλο παρά τήν ανταπόκριση που βοήθε τόν γεγονός αυτό στην ψυχή ενός ολάκερου λαού — ξεχωρίζεται άμέσως και σε σταματά τούτο τόν μεγαλειώδες, τόν γλυκό και παρήγορο, που μπορούμε να τόν πούμε σε δυό λέξεις:

Η εύτυχία τού θανάτου. Όπως ή γή τής άγιοστυίας φύσης κοκκινωπή απ' τόν κάοπισμα γένοιε σ' ένα εύτυχημένο ξεκούρασμα, γιατί έκανε τόν μεγάλο ποσορισμό της γεμίζοντας τούς δοντωμένους και τά χωράφια από γυμάτους καρπούς, έτσι και ή Μαρία τής Ιουδαίας. Η γλυκειά παρθένα, ή τρυφερή και πονεμένη μάνα που βλάστησε απ' τά σπλάγγνα της για τούς ανθρώπους τόν πόν εύδιαστό λουλούδι, τόν «γλυκό έσον», τόν πόν πληθωρικό καρπό, που τόν γαλούχησε και τόν έθρεψε και τόν περπάτησε στις πρώτες στρατες και τόν θέωμανε με τούς μόνους τής πνοής της, εύτυχημένη τώρα βρίσκειται πλαγιασμένη μέσ' στο έπιτάφιο κρεβάτι. Στα γέιλη της ζωγραφίζεται ή λεπτή ίκανοποίηση τού σφασίματος ενός ώραίου ταξιδιού. Απ' τόν γαληνεμένο κρότωμα των βλεφάρων σταλάζει ή συνέπεια τής πραγματοποιήσεως κάποιου έξάϊσιου ποσορισμού. Τά γέρια

γε εύδιασει τόν κήπο, στανρώνουν τά κλωνοδάχτυλά τους σε μιá ανάγλυφη λές παράσταση ναού, που γώρεσε και σιλοτέγνησε τόν άτέλειωτο βάθος μιás ύπεροχης χαλλιτεχνικής δημιουργίας. Η εικόνα συμπληρώνεται από εύλαδικές μορφές που τριγυρίζουν τόν φέρετρο και στις όποιες αντιφεγγίζεται όλη αυτή ή παρηγορία που τόν λείψανα περιγύνει. Συγγέονται με τις χιλιάδες άλλες μορφές των πιστών που πλημμυρίζουν τήν εκκλησία.

Αλλά και τ' άγγελούδια, που χτυπούν τις φτερωτές τους διαγράφοντας κινήσεις στο πάνω μέρος τής εικόνας, κι' αυτά θαρρείς γίνονται ένα με τόν τριγύρω άγιοστυιατικό καθαίριο έλληνικό αίθερα που πλημμυρίζει, από γλυκές εύωδιές κι' εξαγνισμένους πόνους.

Μεγάλο πράμα ένα φέρετρο να πλημμυρίζει από τόν εύτυχία. Θανατοστό ένας χαλλιτεχνίτης να ψηλαφή με τόν ήμερότητα τόν θάνατο και να μεταδίνη από τήν έπαφή τού τόνση γαλήνη και άνακούφιση. Βρισκόμαστε, χωρίς αμφιβολία, μπροστά στον πολιτισμό ενός λαού, που ή δημιουργική ζωή του βοίσκε, δικαίωση μέσα σ' ένα θάνατο θορίαβο. Ένα θάνατο που είναι συνεχιστής μιás ζωής που έπαλλε από τήν αίσθηση τής όμορφιάς και τού καλού και τώρα συνορεύει με τήν άθανασία. Οι χιλιάδες προσκνητές που περπατάμενοι κάθε δεκαπενταύγουστο από μέρες άπόσταση διαβαίνουν να κάνουν τόν τάμα τους στην Παναγία, να προσφέρουν τά δώρα τους σε μιá γυναίκα μορφή που συμβολίζει, ό,τι τόν ιδανικό και τόν άνώτερο λαχτάρησε ό άνθρωπος πάνω στη γή, αυτοί οι προσκνητάδες που ξεγονται να πανηγυρίσουν τόν θάνατο τής λατρείας τους, άκριβώς γιατί είναι ένας θάνατος νικητής τού συνηθισμένου θανάτου, πώνε ν' άποδείξουν ότι ή Ελλάδα δέν είναι να πεθάνη ποτέ σ' αυτό τόν κόσμο. Γιατί δέν πεθαίνει μιá σιλή που μετα-

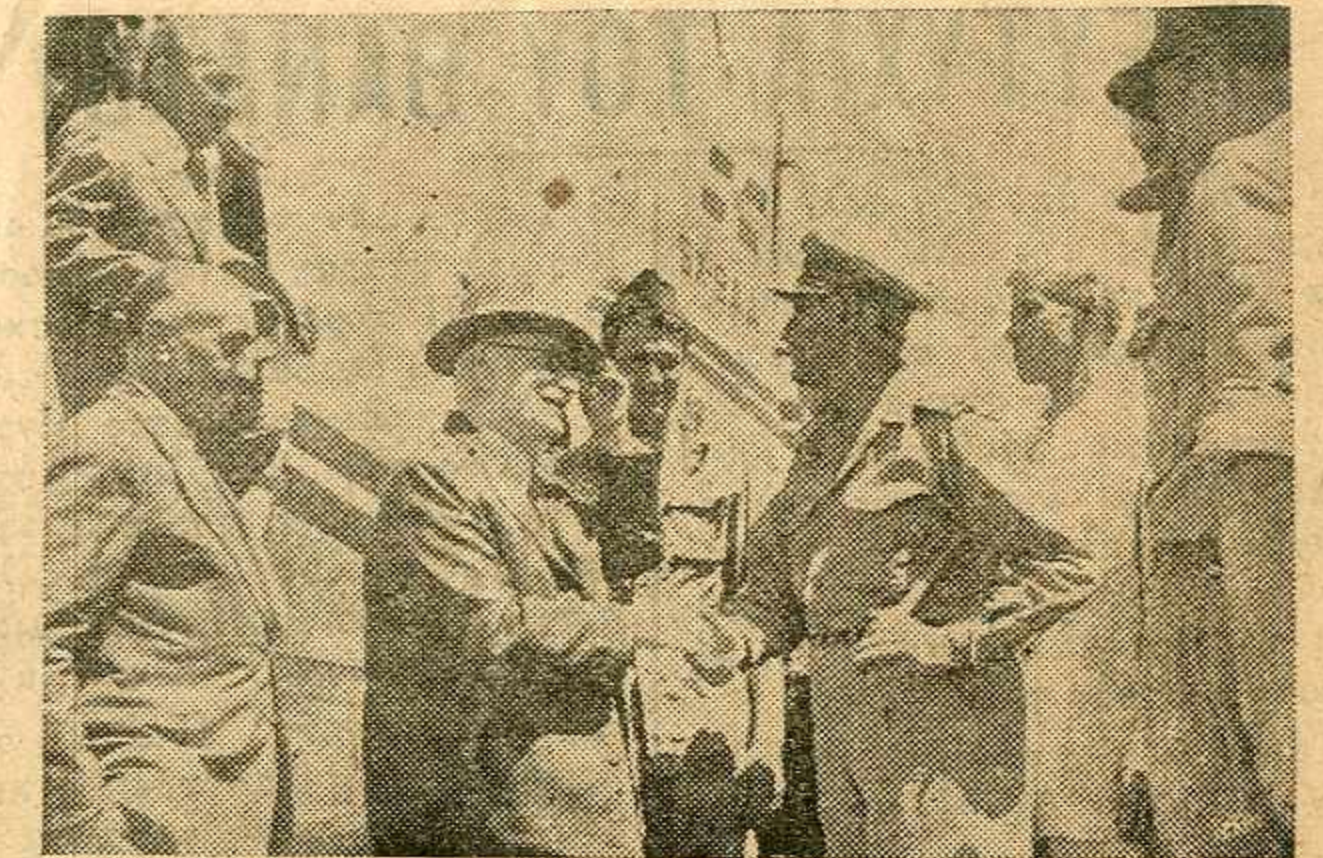
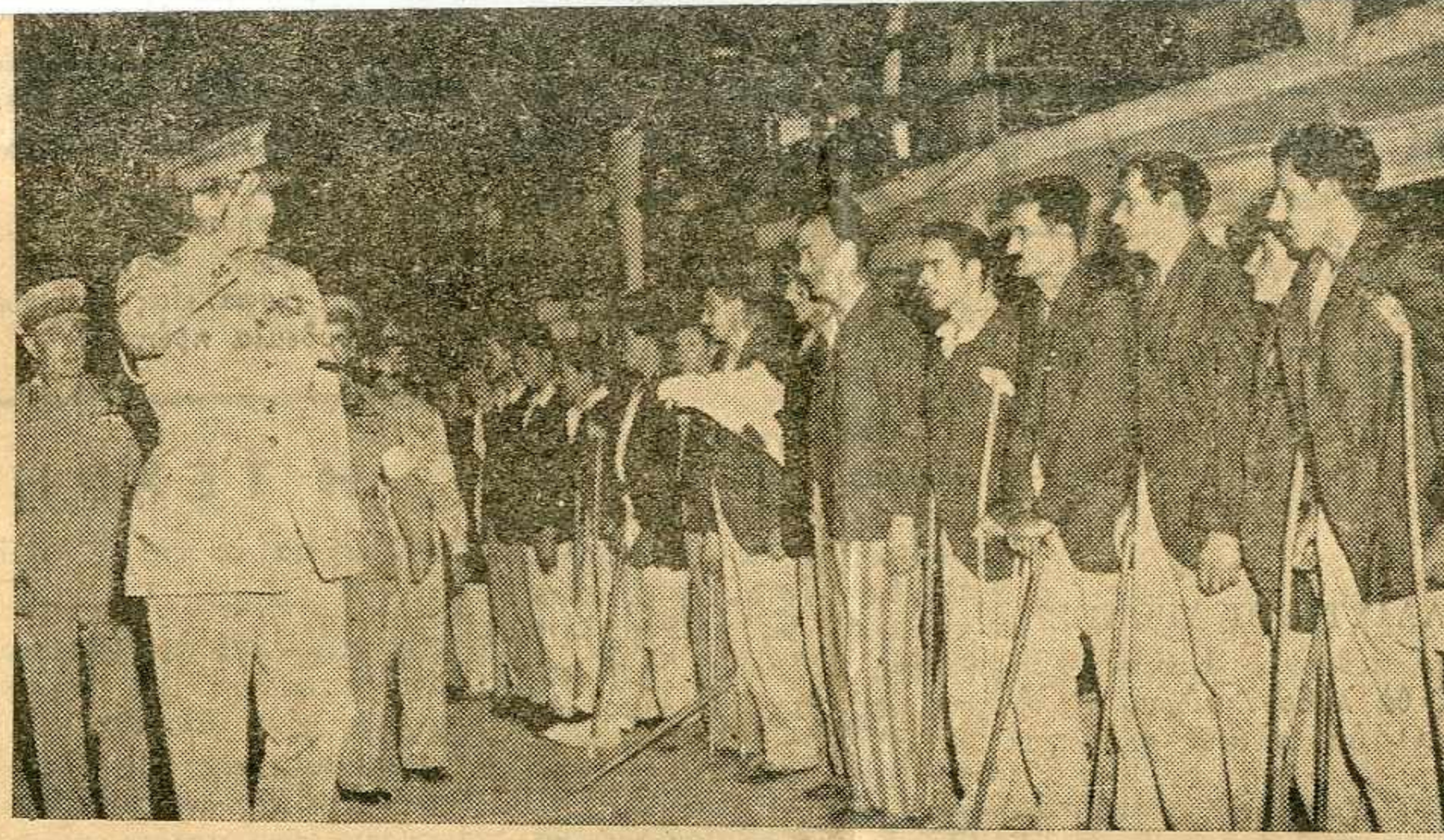
Η ΤΕΧΝΗ

Τά πρώτα φελλίσματα τής εμφάνισης των Δόχων σε χαλλιτεχνικά άπογεύματα έγιναν κιόλας μιá ρωμαλέα παράδοση, προσφέροντας στους Σκαπανείς μας ένα ποτήρι απ' τόν νέκταρ τής τέχνης. Ένα τέτοιο άπογευμα αισθητικής τέχνης υπήρξε κι' αυτό τού 5ου Δόχου, που μάς ζωντάνεψε τόν πνεύμα των Ολυμπιάδων. Ήταν αληθινά μιá άξίεπαινη εμφάνιση που προσπάθησε με τις διαλεχτές όμιλίες να μάς δώσει τόν πνεύμα των άγώνων αυτών που οι Άρχαίοι μας μάς κληροδότησαν. Τόν πνεύμα τής Παγκοσμίου ένότητας και συναδέλφωσης των λαών σ' ένα άνιδιοτελές ιδανικό τήν έπιβολή τής ήρωϊκής προσωπικότητας απ' τά πεδία των μαχών στους εύγενείς στίβους των Έλληνικών άθλημάτων.

Αυτό υπήρξε ή μιá πλευρά τής γιορτής, ή δεύτερη ήταν ή αναπαράσταση των ολυμπια-

μό και τήν εμφάνιση διαφόρων άθλημάτων που συμπληρώνονταν με τήν άπαγγελία ποιημάτων, τού Πίνδαρου και τού Παλαμά. Η χορωδία τού Δόχου τραγούδησε τούς ύμνους τού Άθλητισμού και των Ολυμπιακών Αγώνων. Τήν προσπάθεια αυτή τού 5ου Δόχου τήν ολοκλήρωσε ό 2ος Δόχος δίνοντάς μας ένα καινούργιο άθλητικό άπογευμα. Είλικρινά υπήρξε ένα θεύμα αισθητικής άπόλαυσης και ένας ύμνος στη νεολαία τής Ελλάδας με τά χαλλιτεργημένα κορμιά. Μας έδωσε — όπως λειψά είναι γεγονός — τόν ολυμπιακό πνεύμα στην εποχή μας με τόν «Ολυμπιακό Πειτάκυκλον» όπου μπλάβα ήλιοκαμμένα σώματα παρουσίασαν συμβολικά τήν ένωση των πάντε ήπειρών και πέντε φυλών. Οι «Ελεύθερες άσκήσεις» με τήν πλαστικότητα τους έδωσαν τήν έντύπωση τού

Είς τὸ μέσον: Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς προσερχόμενος στὸ γήπεδο τοῦ Παναθηναϊκοῦ διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τοὺς ἀγῶνες τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ἐπιθεωρεῖ τοὺς παρατεταγμένους τραυματίας τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν σλαυκομμουνιστῶν. Ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Σοφούλη στὸ μέτωπο.

ΛΟΧΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ἡ προσωποποίηση τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας καὶ ὑπακοῆς.

Τὸ πρότυπο τοῦ ἥθους, τῆς συμπεριφορᾶς, τῆς εὐγένειας, τῆς ἀνωτερότητας.

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ εὐδελπίων τῆς Μακρονήσου. Κομφί, ρωμαλέοι, εὐγενεῖς, λάμπουν μέσα στὴ καθαρὴ στολή τους σὰν πραγματικοὶ ὑποδειγματικοὶ ἄνδρες, ὄχι μονάχα μέσα στὰ Ἐθνικὰ πλαίσια, ἀλλὰ παραδειγματικοὶ καὶ ὡς πρὸς τὴ γενικώτερη στρατιωτικὴ ζωὴ.

Σοβαροί, ἀμίλητοι στὴ σκοπιά. Εὐκίνητοι, ταχεῖς στὶς ἀσκήσεις. Καλομίλητοι, μ' ἀνώτερη ψυχικὴ ὑπόσταση ἀλλοτριώσεως στὶς σχέσεις τους.

Καταδεικτικοὶ ὡς πρὸς τοὺς συναδέλφους των, τῶν ἄλλων λόγων. Ὑπερήφανοι γιὰ τὴν ἐθνικὴ τους ἀποστολή. Με μιὰ λέξη Ἕλληνες Στρατιῶτες στολισμένοι μὲ τ' ἀγαθὰ τῆς φυλῆς. Πίστη, ἀγάπη, πειθαρχία, Ἑλληνικότητα, ὑπερηφάνεια.

Ρίγη συγκίνησης σκορποῦν κάθε πρωῒνο καὶ κάθε δεῖλι, ὅταν μέσα στὴ πολεμικὴ τους ἐξάρτηση, μὲ τ' ὄπλα τὰ τιμημένα τους ἀποδίδουν τὴ τιμὴ στὴ Γαλανόλευκη. Νομίζει κανεὶς, βλέποντάς του, ὅτι διαβάσει στὰ μάτια τους τὴν ἱστορία τῆς φυλῆς δάκρυος.

Δίπλα τους οἱ ἄσπλοι τοῦ Λόγου οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπαραί-

τητοὶ στὶς διοικητικὰς ὑπηρεσίες τοῦ Τάγματος. Ἀπὸ ἐπιστήμονες μέχρι ἀπλοῦς μηχανικοὺς κα μαραγκοὺς. Ἀπὸ γιατροὺς μέχρι τοὺς ἀποθηκαρίους. Ἐβαρὴ ἡ μηχανὴ ἡ λαδωμένη καὶ γυαλισμένη πού λειτουργεῖ σεμνὰ, ἀθρόυδα, ταπεινὰ, ἐκτελώντας ἓνα Μεγάλο Ἐθνικὸ ἔργο. Πολλὰ ὀφείλονται στοὺς ἀφανεῖς αὐτοὺς ἥρωες. Ἰδιαιτέρα στοὺς γραφεῖς καὶ προϊσταμένους τῶν γραφείων Ἡθικῆς καὶ Ἐθνικῆς ἀγωγῆς τῶν Λόγων. Νύστα καὶ μέρα, μὲ κοῦρο μὲ ζέση, καινούριοι Ἀπόστολοι τῆς Ἰδέας, διαφωτίζουν, διαπαιδαγωγοῦν, ἠθικοπλάθουν παραστρατημένους στὸ δρόμο τῆς Ἑλληνικῆς μας Πατρίδας.

Δίπλα τους οἱ δάσκαλοι ἀγραμμάτων. Δίνουν φῶς στὰ σκοτάδια, δίνουν ἐλπίδα σὲ ἀπελπισμένους, σκορποῦν γαλήνη καὶ εὐτυχία.

Δὲ λέμε πολλά. Σ' αὐτοὺς ἀνήκουν πολλὰ συγχαρητήρια γιὰ τὸ πολύμορφο ἔργο πού ἐκτελοῦν. Ἰδιαιτέρα ἀξίζει νὰ ἀπευθυνθοῦν τὰ συγχαρητήρια στὸ γενναῖο καὶ σεμνὸ Λογαγὸ μας.

Στὸν ἀνθ' γὰρ κ. Σφακιανὸ Μιχαήλ. Τὸ σῆμα κατατεθὲν τὸ δικό του τὸ ἐνεφύσησε σ' ὅλους τοὺς ἄνδρες τοῦ Λόγου μας. Ὅλα γιὰ τὴν Πατρίδα. Τίποτα γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας.

ΣΤΕΛ. ΤΡΙΑΝΑΦΥΛΛΟΥ
Λογίας Α. Δ)σεως

ΛΟΧΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Μέχρι τώρα πού γράφονται αὐτὲς οἱ γραμμὲς ὁ Λόγος μας βόισκεται ἀκόμη στὸ νησί. Ἐμεῖς, μιά ὥρα ἀργήτερα — ἄτια πού κάλπυσαν πὺ γογγύρα μὲ τὴ σκέψη πάνω στὴν στράτα τῆς εὐχάριστης λύσης — φτάσαμε ἐκεῖ πού εἶναι ὁ προορισμὸς μας. Ζυμώσαμε εὐχάριστες εἰκόνες τὸ τί θὰ μᾶς λάχει τὸ τί θὰ βροῦμε, τί μᾶς περιμένει.

Τώρα καθημερινὰ, βλοῖ μας στὶς ἀσκήσεις. Ἀνάκατα γίναμε ἓνα, καὶ παρδίκα πού τὰ διακρίνει ὁ πολὺς ἐνθουσιασμὸς καὶ τραχεῖς λιοφνημένοι Ἐθνοφρουροί — ἓνα σμάρι ὅλοι ἑμεῖς πού μιά κακιὰ ὥρα τῆς γῆς μᾶς ἔφερε δῶ πέρα. Σήμερα πιά ὁ δρόμος μας καθαρὸς γιὰ νὰ δημιουργήσωμε τὸ καινούριο. Τὴν ἱστορία του ὁ καθένας, τὴν λαμπρὴ ἀργὴ τῆς ζωῆς του.

Ἐμεῖς δὲν ἀνήκουμε σ' ἓνα Λόγο. Εἴμαστε οἱ διαβατήρηδες. Σταθμὸ — πὲς πὸ καλὰ λιμάνι πού δὲν τὸ βόισκουν ἄγρια τοῦ ξεριζωμοῦ μελτέμια — τοῦτος ἐδῶ ὁ Λόγος. Εἴμαστε οἱ διαβατήρηδες. Σήμερα αὐριο φεύγουμε, σήμερα αὐριο πᾶμε στὴ μάχη — σήμερα αὐριο ἐργάζονται ἄλλοι.

Ἔτσι καὶ τοῦτοι σὰν κι' ἐμᾶς, θὰ κάσσουν γιὰ λίγο, θὰ παροῦν ἀνασασμὸ καὶ δύναμιν κι' ὕστερα θὰ κινήσουν πάνω στὴ στράτα πού ἀστραφτοβολάει — τὸ δρόμο πού πῆραν

Ἡ ΖΩΗ
ΣΤΗ
ΜΟΝΑΔΑ ΜΑΣ

ἄλλοι πρὶν ἀπὸ μᾶς, πού θὰ παροῦν ἄλλοι.

Τώρα, εὐχόμεστε νᾶρθῃ ἡ μέρα πού στὸν σταθμὸ μας θὰ σταθμεύῃ ὅλο τὸ Τάγμα. Θὰ βροῦν καλωσύνη κι' ἄνθρωπο, πού θὰ τοὺς δώσῃ δίδαγμα γιὰ τοῦτο τὸ διαμαντόποισμα πού πιστεύουμε ὅλοι — τὴν Ἑλλάδα!

Τοῦτα εἴγαμε νὰ ποῦμε. Τὸ λιμάνι τῶν ἀποδημούντων εἶναι ὁ δικὸς μας Λόγος. Οἱ Ἀξιωματικοὶ μας φάροι πού μᾶς δίνουν κατεύθυνση πρὸς τὸ φῶς, πρὸς τὸ σωστό, πρὸς τὸ ἀληθινὸ. Κι' αὐτὸ ἀκόμη: ὅτι εἴμαστε ἀνυπόμονοι, ὅτι ὁ νοῦς τῆς φυγῆς ἐντὸς μας ἔστησε θρονί. Πρέπει νὰ φύγουμε γιὰ νᾶρθοῦν οἱ ἄλλοι.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ
1ος ΛΟΧΟΣ

Πλούσια σὲ ἀπόδοση καὶ ἐξακριβητικὴ σὲ Ἐθνικὴ καὶ πατριωτικὴ ἔξαρση εἶναι ἡ εἰκόνα πού παρουσιάζει στὴν Ἐθνικὴ του Δράση ὁ 1ος Λόγος. Γιὰ νὰ καταλάβῃ κανεὶς τὴν θέρμη τοῦ ἐνθουσιασμοῦ πού διακρίνει τοὺς ἄνδρες τοῦ Λόγου ἀρκεῖ νὰ βρεθῇ μιά δυὸ φορές μεταξύ τους σὲ κείνες

τὶς τόσον γνωστὲς καὶ τόσο συχνῆς ἐκδηλώσεις του, ὅταν ἔργεται κάποιος ἐπισκέπτης ἢ ὅταν γίνονται συγκεντωώσεις.

Συνεχῆς προσπάθεια καταβάλλεται ἀπὸ μέρος τοῦ Γραφείου Ἐθνικῆς καὶ Ἡθικῆς Ἀγωγῆς στοὺς παλαιούς ὅσο καὶ προπάντων στοὺς νέους, πού προσκολλοῦνται στὸ Λόγο ἀφ' ἑνὸς μὲν γιὰ νὰ διαλυθοῦν καὶ ἐξαλειφθοῦν καὶ οἱ ἐλάχιστες ἀμφιβολίες πού ἐγέννησε στὶς καρδιές μας τὸ ἐθνοκτόνο καὶ καταστροφικὸ μίσημα τοῦ ἐγγληματικῆς κομμουνισμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ γιὰ τὴ διατήρησιν τῆς θέουρας τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τῆς ψυχικῆς ἔθνικῆς ἀλκῆς μας.

Καὶ τὰ ἀποτελέσματα μιλοῦν. Ἐστάλησαν ὡς τώρα σὲ διάφορες ἀρχές καὶ στὸν τύπο 7.750 ἀνοικτὲς ἐπιστολές, ἐγίναν 304 ὁμιλίαι, ἐγίναν 284 ποιήματα μὲ ἐθνικὸ περιεχόμενον.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἐξαιρετικὴν ἀποτελεσματικότητα ἐσημείωσε τὸ σύστημα τῶν κατὰ διμοιρίας συγκεντωώσεων. Πλὴν τῶν γοαπτῶν ὁμιλιῶν πολλοὶ στοατιῶται σηκώνονται αὐθομῆτως εἰς τὰς συγκεντωώσεις καὶ μὲ λόγια ἀπλά καὶ εἰλικρινῆ ἀφηγοῦνται τὸ παρεθὸν τους, ἐκδηλώνουν τὸ μῖσος των κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ δοκίζονται στὸ ὄνομα τῆς Πατρίδος ν' ἀγωνισθοῦν γι' αὐτὴν μέχρι ἐσχάτων.

Οὔτε εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν δοᾶσιν καὶ ψυχαγωγίαν ὕστε-

ρεῖ ὁ 1ος Λόγος. Ὑπάρχει γορωδία πολὺ καλὴ καὶ ἐκ ἐμῶν τῶν μελῶν τῆς τρωαδοτεῖται καὶ αὐτὴ ἡ γορωδία τοῦ Τάγματος.

Τὸ μῆνα πού πέρασε ἐδόθη μιὰ καλλιτεχνικὴ βραδυὰ εἰς τὸ θέατρον τοῦ Τάγματος μὲ βᾶσιν τὸ μικρὸν θεατρικὸν δημιουργημα τοῦ Λόγου «Τῆς λευτεριάς ὁ μάστορας ἢ Παῦλος Μελάς». Ἡ ἐπιτυχία του ἦταν τόση ὥστε ἡ προσπάθεια αὐτὴ ν' ἀποθῇ παράδειγμα πρὸς μίμησιν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους.

Τὸ πλέον χαρακτηριστικὸν τέλος παράδειγμα τῆς καταστάσεως τοῦ Λόγου εἶναι ὅτι πλὴν ἐκείνων πού κατὰ τὰς προηγουμένας ἀποστολάς ἀνεχώρησαν ὡς ἐνοπλοὶ σὲ μάχια τμήματα, κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν 35 ἄνδρες μετετάγησαν εἰς τὸν Ἱερὸν Λόγον, 50 καὶ πλέον δὲ ἄλλοι σὲ ἐκείνοιας ἄλλες στρατιωτικὲς μονάδες.

Ἄς σημειωθῇ ὅτι ὁ Λόγος μας εἶναι κράμα ἀπὸ ἐθνοφρουροὺς καὶ ἐφέδους, μετὰ τῶν ὁποίων ὑφίσταται μιὰ εὐγενὴς ἀμιλλα σὲ Ἐθνικὴ δοᾶσιν καὶ ἔξαρση.

Σ.Τ.Γ. 902 Β 10—8—48
Τὸ Γραφεῖον Ἡθικῆς
Ἀγωγῆς 1ου Λόγου

2ος ΛΟΧΟΣ

Ὁ 2ος Λόγος μας ἔχει σὲ ἐνεργητικὴν του πλουσιότατη ἱστορία. Ἀπ' τοὺς πρώτους

πού δημιουργήσαν τὸ Τάγμα μας, δικαίωσα ἀπόλυτα τὶς ἐλπίδες πού στήριξαν πάνωθῆ του ὁ κ. Διοικητὴς μας καὶ γενικώτερα οἱ ἰθύνοντες στὴν προσπάθεια τὴν ἀναδημιουργικὴ κ. κ. ἀξιωματικοί.

Τρανὴ ἀπόδειξη τοῦτου, ἔπαθλο μαζί κι' ἐπιφοράγισμα τῶν κόπων πού καταβλήθησαν ἀπ' ὅλους τοὺς κ. κ. ἀξιωματικούς μας, μὲ κορυφαῖο τὸ λογαγὸ μας κ. Τζίκα, εἶναι τὸ ὅτι κρατοῦμε τὸ ρεκόρ τῶν ἀποστολῶν. Κάπου 650 ἄνδρες τοῦ Λόγου μας φύγαγε ὡς τὰ σήμερα, γιὰ νὰ πᾶνε νὰ πολεμήσουν γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴ Λευτεριά της.

Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὰ ὅμως, ὁ Λόγος μας δὲν ὑπέστησε καὶ στὴν πνευματικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀναμόρφωση τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Τάγματος μας.

Τὸ ρεπορτάζ συνεχίζεται σὲ ἐπόμενον φύλλο.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
ΕΡΩΤΗΜΑ Τ Α

Τί ἔκανα σήμερα; Τί εἶδα; Τί ἀκουσα; Τί κατάλαβα; Τί ἔμαθα; Τί εἶπα ἐνδιαφέρον; Τί ἔγραψα; Τί διάβασα; Τί πήρα; Τί ἔδωσα; Τί συγκέντρωσα; Μήπως ἔγασα τὴ μέρα μου; Τὴ χρησιμοποίησα καλὰ; Ἐδειξα σ' ἄλλον τὸν καλὸ δρόμο;